

Verslag van de Zeeuwse Duotocht 2014 aan boord van de SIGMUND

Schipper: Koert Marinissen en Maat: Rogier Visser

Proloog:

In Augustus 2013 voeren Rogier en ik een mooie Spirit36 van Cuxhaven naar haar (en onze) thuishaven: Numansdorp. Rogier was daarvoor gevraagd en hij had weer mij gevraagd mee te gaan. We hadden eerder een paar keer samen woensdagavondwedstrijden gezeild.

De tocht was prachtig. Cuxhaven – Oudeschild, binnendoor naar Enkhuizen en IJmuiden en via Lowestoft (gewoon omdat het kon) naar Stellendam en Numansdorp. Bij zo'n tocht horen verhalen die je elkaar vertelt. Ik vertelde over de Duotocht, ik had daar in 1993 aan meegedaan (niet uitgevaren) met het zes meter kleine bootje van mijn vader. Ik herinner me vooral hoe we in de Dortsman in het donker van ons anker geblazen werden in een felle onweersbui (de staken vlogen voorbij het raampje... de verkeerde kant op) en hoe ik uiteindelijk compleet gesloopt door Yerseke liep om te zoeken naar een telefooncel om ons af te melden. En dat je voorgeschreven briefkaarten op de bus moest doen. De vriend met wie ik toen zeilde vertelde dat we een jaar daarvoor ook al een poging gedaan hadden met zijn Hurley 700. Ik herinner me daar vrijwel niets van....

Rogier en ik bleken goed met elkaar te kunnen zeilen en varen en ergens stelde ik voor de Duotocht 2014 te gaan varen. In de winter bemande ik een paar keer op de boot van Rogier bij de wedstrijden op de Grevelingen. Rogier zei nog een paar keer graag die Duotocht eens te willen proberen.

Ik schreef ons begin Augustus in. De SIGMUND is mijn boot. Een Dehler 25CR. 7,5x2,5x1,5x12,5 meter. Lekker zeilbootje. Buitenboordmotor. Mast niet strijkbaar maar laag genoeg voor de Zeelandbrug en de Haringvlietbrug. Super-de-luxe vergeleken met de Felucca Kornati van mijn vader.

De veranderingen die de tocht heeft doorgemaakt hebben wel een hoop gedoe weggenomen. Track & Trace... dat scheelt een boel administratie! Ik herinner me nog dat op het Volkerak (voor Dintelmond, ik zie de scene nog voor me) een paar bladen van het journaal overboord waaiden. Dat was erg zuur want je zat je scheel te schrijven om alle posities bij te houden, zeilvoering, weerbericht, wind, stroom. Motorminuten (=aftrek van punten) tellen en roeien in de haven, overal zeilend willen aanleggen.

Ik durfde nog niet te zeggen dat het makkelijker is geworden want dan moesten we eerst maar eens uitvaren, maar het heeft er alle schijn van.

In de loop van de jaren zag ik ze af en toe eind september... deelnemers aan de Duotocht. Bij nacht en ontij aankomen en snel weer vertrekken. Zeilend aanleggen. Strakke koppies, geconcentreerd alles zo efficiënt mogelijk te doen. Een paar jaar terug alle dagen vrijwel geen wind. Altijd die Betonhaven.

Ons doel? Door de ervaring ben ik erg bescheiden geworden. De verslagen van de deelnemers bevestigden mij daarin.

Heelhuids Reglementair Finishen! Daar zou ik erg trots op zijn.

Woensdag 24 september

De laatste voorbereidingen. Op naar de laatste boodschappen. Veel. Nog even een kabeltje halen voor de iPhone en iPad van Rogier. De stad inrijden leek wel erg veel moeite. Uiteindelijk de juiste kabel gevonden in de "Phone Home Communication"-shop in de Glacisstraat te midden van de andere vage winkeltjes.

De Sigmund lag intussen in pole-position.

Op naar de briefing. Alvast kennis gemaakt met de winnaar van vorig jaar. Dan heb je toch vast een belangrijk punt gemaakt. In het praten voor de tocht had ik Rogier verteld dat het onzin was naar Blankenberge te gaan. Te ver, punten niet belangrijk voor ons, toch nooit een verplicht punt.

Na het rijkelijke "Captains Dinner" was ik zelf verrast door Blankenberge als een serieuze startmogelijkheid. We waren het snel eens: met een noodgang naar Blankenberge en dan "naar boven" over zee met de krimpende en afnemende wind. Gezien de voorspellingen leek het ook al logisch veel over zee te varen in het weekend: heel weinig wind is op zee nog altijd een beetje meer.

Veel wind is op zee ook altijd een beetje meer! In de sluis legden we aan naast de Faam. Dicht bij die winnaar blijven.....

Ik overwoog nog één van de twee reven die ik al had gezet er uit te halen, maar bij twijfel..... niet gedaan dus. Eenmaal achter de beschutting van Vlissingen was het gedaan met de rust: NW6. Die zou straks wel afnemen was ons beloofd. Mooi niet.

WOEST NAT SNEL DONKER. En toen lagen we ineens in Blankenberge. Het invaren was me reuze meegevallen. Grootzeil neer en op het fokje door de branding tussen de staketsels. Eerste verplichte opdracht voldaan maar uitvaren met een buitenboordmotor en zo'n zee? Vergeet het maar. We besloten maar te gaan slapen en maakten ons ook nog zorgen. Een nog langer blijvende 6 Bft zou ons gevangen houden, dan mocht je alsnog niet "buitenduins". Een kleine oorlam voor de hele bemanning en naar bed.

Donderdag 25 september

De wekker stond om 6 uur. Beetje laat eigenlijk maar we zeilden hard. Eerst veel en later een beetje tegenstrooms. Zeebrugge bleef zoals altijd lang in beeld.

Dikke wind, net teveel voor de genaker die we toch voerden en uiteindelijk weghaalden na een paar keer uit het roer lopen. In snelheid maakte dat niet echt veel uit.

We besloten eerst de Oosterschelde aan te doen. Daar zouden we precies met laag water aankomen en met de vloed naar Tholen kunnen gaan, aldaar met de ebstroom weer terug. Bij het Spui zouden we juist verkeerd aankomen. Plat voor de lap varen schiet niet op dus het meenemen van de punten van de Oude Roompot was een kleine moeite. Bakstagwind over stuurboord naar het begin. Gijpen en over bakboord erin.

Sluis uit, Betonhaven in. Daar draaiden we 10 minuten rondjes. Geen steiger... hopelijk is dat volgend jaar weer terug. Niet voor de Duotocht maar om lekker te wandelen daar. Bovendien heeft de Betonhaven ongelooflijk smerig slib als bodem, daar knapt je anker niet van op! Het gaatje uitkruisen was met de Sigmund een kleine moeite. Tijdens het afvallen naar wind mee het laatste reef (rif? wat is het nou?) er uit. Ik ging koken. Weliswaar was dat vroeg in de middag maar de ervaring had mij geleerd dat ik daar dan nog zin en heb en later komt het er niet van. Pastamaaltijd met verse broccoli, salami als smaakmaker en de onvermijdelijke strooikaas. We gingen met wind en stroom mee echter zo hard dat er geen tijd meer was het op te eten want Colijnsplaat wachtte op ons bliksembezoek. Onderweg naar Kats hadden we net genoeg tijd de prak weg te lepelen. Het bleek een enorm voordeel dat je zo onder de brug door kunt, niet dat we dat niet al wisten! Het nadeel daarvan is dat je de bocht af kunt snijden, gelukkig haalde de dieptemeter me bij de les. Pieppieppieppiep. "SLIK" zeggen die twee boeitjes daar.

In Kats gaf de Prince of Tides het goede voorbeeld waar je zonder gedoe in de wind kunt liggen voor tien minuten. Daar viel me op dat ze wat bevreemd reageerden op mijn belangstellende vraag: "hoe gaat het"?

Op naar de Dortsman onder de afwas en het koffie zetten. Ook nu een zeer goede voortgang even afgeremd door tegenstroom in het stukje Brabants Vaarwater naar de scheidingsboei. Daar draaiden we kort na de Faam de Dortsman in, weer terug op de Oosterschelde haalden we hen in. Foto's en een praatje gemaakt. Willem reageerde wel op de vraag: "hoe gaat het"? Hij was niet enthousiast over zijn start.

We hielden de Bergse Diepsluis netjes open voor de Faam op de heen- en terugweg naar Tholen. Dat kabeltje wat we in de Clarisstraat onder duistere omstandigheden gekocht hadden ging vergezeld van een 12V ladertje wat de Faam net nodig bleek te hebben en wij niet.... alles hadden wij over voor een goed contact met de winnaar van 2013 dus die konden ze best een paar dagen lenen. Het moet ongeveer daar zijn geweest dat we hun laatste restje goede karma hadden gestolen. Onderweg terug naar het Brabants Vaarwater gingen we er als een haas vandoor. Alweer dikke stroom mee! Prima wind om te kruisen. Veel beroepsvaart in het Brabants Vaarwater. AIS op de plotter is dan echt handig.

Rogier bedacht de truc eerst de verplichte haven op de Grevelingen te doen. De Krabbenkreek leek het logische vervolg maar in het donker met laag water naar Sint Philipsland zou misschien niet makkelijk zijn, maar in het net zo donker met tegenstroom en laag water de Krabbenkreek weer uitkruisen was vragen om moeilijkheden.

Zo gezegd zo gedaan. Op Keeten en Zijpe stroom tegen. De Grevelingen was aardedonker. Zeilen deden we vooral op de plotter. Dat wil zeggen op de tablet met de navigatie-app die dan in de kuip hangt. Helaas geeft dat ding een enorme bak licht waardoor je helemaal niets meer ziet buiten de boot. Zo kwamen we om de beurt (de één varen, de ander liggen) terecht in een soort computerzeilgame, wel met echt windgeluid en bootgevoel. In de haven van Bommenede gingen we liggen aan het steiger van Rijkswaterstaat met een duidelijk parkeerverbod. Gingen we ons toch weer zorgen maken dat we daarop gediskwalificeerd zouden kunnen worden.

Vrijdag 26 september

Bij WSV Bru voor 1 punt een paar uur vastgelegen. Even douchen en slapen. Weer stroom tegen en nu ook de wind op het Zijpe. We waren net de Krabbenkreek ingedraaid en ik stond al te bedenken dat we bij Sint Annaland goed de weg konden afsnijden: verdraaid dat mag niet! De boeien links laten liggen is nogal een gewoonte van me, dat hadden we nu letterlijk moeten doen. Hadden we die scheidingboei eigenlijk wel aan de goede kant gehouden? Nee dus. Terug en overnieuw beginnen.

Ook de Krabbenkreek in deden we met de hulp van de plotter. Hoe deden we dat "vroeger" toch? Pal met hoog water in Sint Philipsland. De kaai gebruikt om drie kwartier

te liggen, ook dat leverde nog punten op. We wachtten op het eerste daglicht en daarmee kruisten we de Krabbenkreek uit. Het fokje een stuk ingerold en op de keefokrail. Tack tack tack overstag. Die bakstagen konden we dan ook even negeren. De plotter kon nu in de kuip en dan maar de randjes van de geul opzoeken. Zo gepiept eigenlijk! Voor de derde keer door het Zijpe... stroom tegen, plat voor de lap. Geen fut om een spi te hijsen. Eigenlijk wat tijd verspeeld. Wel lekker dat ik even kon liggen tot de sluis.

Dat liggen op de Sigmund is wel even een dingetje. Geen hondekooien, niets wat je zeevast zou kunnen noemen tot Rogier opmerkte dat het leek dat een bankkussen op de kajuitvloer zou passen! Daar lig je dus fantastisch! Zeevast op het laagste punt.

Als enige boot door de Krammersluis. Pfff wat duurt dat toch altijd lang, ook nu met de bellenbaan. Doen ze ook nog of dat een hele uitvinding is! We hadden daar vroeger altijd zoveel plezier mee in de Volkeraksluis. Lekker zien hoe de anderen (altijd de anderen) achterstevoren aan de sluiswand kwamen..... die Duitser met die grote speedboot.

Vol gas met de genaker over het Volkerak. Na de sluis kwam het ons bekend voor. Thuiswater. En dan weet je: Strijensas is ALTIJD verder weg dan je denkt. Ook nu ondanks plankgas zeilen schatten we het toch weer verkeerd in. Terug vanaf Strijensas was nog veel verder want we moesten kruisen in dat smalle gaatje tussen ondiepte en het hoofdvaarwater. Geen stoute dingen doen maar toch kleine beetjes smokkelen voor het overstag gaan.

Op weg naar het Spui draaide de wind gezellig met ons mee de verkeerde kant op. Nam in het Vuile Gat ook nog even flink toe in een buitje: rifje (reefje?) er in. Zelfs de Korendijkse Geul was niet helemaal bezeild. NW-wind dus. Het Spui was wel bezeild. Het zetten van de spinnaker liep niet geweldig. De spi spoelen in het Spui. Het lijkt wel een gedicht....

Alle "grote lappen" (twee spinnakers en een genaker) van de Sigmund zijn oud en/of krijgertjes. Deze spi (de kleinste) overleefde de verdrinkingspoging maar net. Een flinke schaaftwond die wel een pleister nodig had.

Verderop bij de pont kwamen we een hele zwik Duotochters tegen. Focus, Windfall, Circle of Life, Roos, Antipodes, Corto Maltese.

Waar het kon vroeg ik snel: "hoe gaat het?". Allemaal verschrikte blikken: wat moet je daar nou zo snel op antwoorden?

Ik moet zeggen dat ze mij dat verderop ook niet hadden moeten vragen. Ik kreeg het erg benauwd van de toenemende tegenstroom en vooral de afnemende wind. Als een slak kropen we naar de verlossende Sp2. Dat je toch zo blij kunt zijn als je weer tegen de wind in mag zeilen! "A gentleman never sails windward" ; daarmee vergoelijken de Drascombezeilers de abominabele aan-de-wind-zeil-eigenschappen van hun boot. Dan maar geen heer. Flinke stroom mee tegen weinig wind geeft toch een beetje meer wind! Genoeg om Blinckvliet te bereiken in ieder geval. De wind die de stroom mee voor ons opwekte bracht even de verleiding om door te zeilen naar Stellendam maar even goed naar de bomen om ons heen kijkend was te zien dat het al bijna bladstil was. Achter de hoge bomen van Blinckvliet was het nog lastig genoeg de haven binnen te varen en er niet langs te spoelen.

De Capricorn kreeg ons gezelschap, wij kregen een biertje. Zij gaven wel normaal antwoord op de bekende vraag: goed, veel punten gehaald, op schema. Ruim twaalf uur rust! Wat een genot. Even normaal naar de wc. Douchen. Wat eten en een oorlam voor de hele bemanning.

Zaterdag 27 september

Zeven uur de wekker. Tsjonge wat was het lekker slapen in de haven van wsv Blinckvliet. Stil, vogeltjes om mee wakker te worden. Het leek zelfs een heel klein beetje te waaien. We stonden dus alle vier te popelen om om acht uur exact los te gooien. Sterker nog de trossen waren eigenlijk al los. Toen kwam hij op zijn gemak aanfietsen: de havenmeester. De Capricorn had een mooi gebaar gemaakt: een oude waterkaart aan de deur van het havenkantoor met dank, ook namens ons voor de gastvrijheid. Portemonnee gepakt. Hij begon op zijn gemak de kaart te bekijken en van zijn deur af te halen. Vroeg of we geen box hadden kunnen vinden want we lagen aan het aanmeldsteiger/vuilwaterinnamestation. Toen ik uitlegde wat we daar deden kreeg hij gelukkig ook haast. Niet te geloven dat je eigenlijk iemand gaat opjagen om een paar minuutjes te winnen op vier dagen varen! 9,75€ kostte het. Ik gaf gauw een tientje en liet het zo, anders wachtte natuurlijk een zoektocht naar het wisselgeld: weer een halve minuut!

Watersport Vereniging "BLINCKVLIET" No 001417

(naam schipper)	(naam jacht)	(lengte)	(boxnr.)
Marinissen	Sigmond	7,5	Roelen
Namensdorp (thuishaven)	27-09-'14 (datum)	1 aantal nachten	(boxnr.)

Jachthaven aan het Spui te Zuidland Kmr 1008,4
Krommedijk 15a, postbus 6, Telefoon (0181) 451 991

Enkele belangrijke bepalingen uit de reglementen vindt u aan de keerzijde.

Voldaan per kas € 9,75

Voor het uitvaren een aanloopje genomen: vol gas de haven uit en op de havenlijn de motor af om ons goed het Spui op te slingeren. De Capricorn volgde ons op de hielen maar bleek niet opgewassen tegen de voordelen van een klein licht bootje met weinig wind mee. Idyllische plaatjes trouwens met prachtige lage zon.

We zagen nog iets heel raars op de wal, wat uiteindelijk een matineuze vogelaar bleek. Hij zat op zijn hurken met een kijker naar een boom vlak bij hem te kijken! Om de hoek van de Beningen de grote oversized spi (illegaal in de top van het 7/8ste tuig) er op en met een lekker vaartje naar Stellendam en de Goereese Sluis.

We gingen vlot door de sluis, de Capricorn was te laat. Met stroom mee het Slijkgat door, nu eens met alle boeien aan de juiste kant voor de punten. Rare gewaarwording want die boeien vragen er om om overgeslagen te worden. Op naar Vlissingen want we hadden alle verplichtingen voldaan behalve op tijd finishen. Daar hadden we zeer ruim de tijd voor dus toen de wind wegviel en de stroom tegen draaide hebben we ergens voor de kust van Ouddorp gewoon het anker uitgegoid. Het was 18 meter diep maar de ankerlijn is 40 meter dus dat ging prima. Vrijwel vlakke zee, we hebben in alle rust nog wat extra mijlen op de log erbij gedraaid. Op het gemak gekookt. Currymaaltijd met verse bleekselderij en champignons. Afgewassen. Ik probeerde een dutje te doen, wat natuurlijk niet lukte want ik was gewoon niet moe. Toen ik mijn hoofd naar buiten stak zat Rogier heel relaxed met muziekje op zijn hoofd te genieten van de zee en het moment.

Het thuisfront begon via Whatsapp te klagen: "jullie liggen nog in het Slijkgat" en "de updates van jullie positie blijven uit". Stroomvoorziening van track&trace-kastje eens bekeken: die leek in orde. Voor de zekerheid Willem van Ouwerkerk gebeld om melding te maken: die moest even nadenken en zei toen: "Oh de Sigmund! Maar jullie zijn fantastisch!" Dat was echt heerlijk om te horen.

Uiteindelijk is het met het kastje weer goed gekomen, waarschijnlijk toch een beetje te laag voltage. Intussen had Willem ons gevraagd "gewoon ons bestek bij te houden". Elk half uur een positie te noteren dus. Om daarmee eventueel inzicht te geven in de gevaren route. Daar was ik al niet zo goed in, maar na al die jaren elektronische navigatie is dat een enorme opgave! Elk uur noteren was al lastig, terwijl het navigatieprogramma gewoon een track bijhoudt als je dat vraagt.

Na een uur of drie begon het weer te waaien. Oostenwind. Met de genaker erop het donker in. Om de Steenbanken heen naar de Westerschelde. We waren er toch en ik wilde die V-AIS boeien wel een zien dus we namen de Geul van de Walvischstaart voor wat punten. Op de kaart stonden die boeien wel maar ik heb ze niet zien liggen! Dat is dus de toekomst van de navigatie: virtuele boeien!

Zondag 28 september

Kruisend met stroom mee de Schelde op, vlot door de Sluis en om half vier lagen we al afgemeerd! Bijna twaalf uur tijd over. We hadden nog door kunnen varen om op het Veerse Meer punten te pakken of de Westerschelde op de Schaar van Valkenisse doen. We vonden het echter prima zo. Doelen gehaald. 244 mijl erbij op het log.

Tijd voor een oorlam, dit keer een goede Single Malt en rustig slapen.

Daarna duurde het toch lang allemaal! Diep in mijn hart had ik natuurlijk s 'nachts al een ontvangstcomité verwacht. Kanonschoten ofzo. Volgens de papieren moest je die papieren "binnen een half uur na aankomst inleveren". Niets van dat al: uitgestorven was het op de haven! Pas aan het eind van de ochtend kwam Willem naar ons toe, ook nu weer enthousiast. Wij hebben de rest van de dag doorgelanterfanterd. Beetje douchen, beetje opruimen. Zeilen drogen. De vlag uit!

Alvast aantekeningen samen doornemen en opstellen voor dit verslag. Aan de lengte van dit verslag is te zien dat we zeeën van tijd tot onze beschikking hadden. En dat terwijl de tijd voor de andere deelnemers almaar korter werd!

Na de prima Mosselmaaltijd bleek dat we derde geworden waren! Veel beter dan ik voor de start had durven hopen, met heel veel tijd over. We waren niet eens echt moe. Bij de uitreiking zag ik wel heel veel heel kleine oogjes.

Vergeleken met twintig jaar geleden is de tocht echt makkelijker geworden, zoals door de techniek het varen ook makkelijker geworden is. Dat durf ik achteraf wel te zeggen. Nu ik dit schrijf bedenk ik dat je toen ook op tijd het officiële marifoonweerbericht diende te vermelden in je journaal. Nu kijk je even op je Zeeweer-app. Het was en is een goed georganiseerde prachtige tocht door een prachtig gebied en ik ben van zins vaker mee te doen. Ik weet niet nog niet met welk doel. Je zou zeggen om te winnen? En om zo lekker te zeilen als dit jaar. Zeker met een Plan, want dat heeft ons goed bij de les gehouden. Het Heelhuids Reglementair Finishen is in ieder geval een keer gelukt en daar zijn we apetrots op!

